

Пролетна приказка.

Кога е станало това, не зная, може да е било отдавна, па може и наскоро.

Княз Пролетко се сгодил за единствената дъщеря на баба Зима. Скоро щели да правят сватба. Княз Пролетко пратил предвестници, за да известят на всички за неговото пристигане и да му приготвят тържествено посрещане.

Пръв дошъл Южния вятър и прогонил цар Мраз и княз Леденичко. Сжрдити и печални, и двамата напустили земята. Тогава грейнали безброй златни лъчи, стоплили земята и разтопили останалите тук-там лед и сняг.

Пристигнали скворците и заели старите си жилища. Разбира се, и тази година не минало спокойно; пак спорове, пак блжсканица с нахалните врабци, които през зимата били заели техните жилища. Като всички лоши стопани, врабците били развалили и омжрсили жилищата им.

Скворците ги очистили и наредили.

Ненадейно една утрина се показала нова зелена тревица.

„Ние сме сжвсем млади, пжрви през тази година“, говорили зелените стржкчета на сипките, които сжщо били се завжрнали.

Пристигнали чучулигите и разказвали за дългото си пжтешествие над голямото море. Те чуруликали, за да сжбудят цветята от сжн, та да окрасят земята. Така им бил поржчал княз Пролетко.

Сжбуждали се едно по едно цветята, и полека и боязливо подавали главички над земята.